

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Marbacensi Et De Salem Abbatibus Basiliensis & Constantiensis diocesum,
& H. Cellerario Basiliensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

filium nostrum illustrem Regem Aragonum expulerunt, ut sic eum adversus eam tacite provocarent; & ut inter eos contra jura matrimonij majoris incentivum discordiæ suscitarent, Regem jurare fecerunt eundem ut Montepessulanum infra biennium non intraret. Volentes autem eidem Reginae in suo jure adesse, qui sumus omnibus in justitia debitores, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus partibus convocatis, & auditis hinc inde propositis, quod justum fuerit appellatione postposita decernatis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari; praefatos etiam homines Montepessulani per eandem censuram appellatione postposita compellentes ut super expensis quas propter haec eadem fecit Regina, ipsi satisfaciant ut tenentur. Interim autem eosdem homines ad solvendam ipsi Reginae medietatem omnium reddituum patrimonij ejus, & ut de subtractis satisfaciant competenter, per districtiorem ecclesiasticam, sicut justum fuerit, sublato appellationis obstaculo compellatis. Testes autem &c. Quod si non omnes &c. tu, frater Archiepiscopo, cum eorum altero &c. Vos denique, frater Archiepiscopo & fili Abbas, super vobis ipsis &c. Datum Laterani v. i. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*MARBACENSI ET DE SALEM
Abbatibus Basiliensis & Constantiensis
diocesis, & H. Cellerario Basiliensi.*

*Epist. 24.
Quod spoliatus restitutus est ante iudicium.*

Accedentibus ad sedem apostolicam dilectis filiis R. Praeposito Marbacensi & Henrico procuratore Marbacensis Ecclesiae dilectum filium Robertum tituli sancti Stephani in Coelio monte Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo proposuit Praepositus memoratus quod cum olim de mandato venerabilis fratris nostri Basiliensis Episcopi litterarum nostrarum contra Ottonem maledictum & reprobum fidus & verus interpret coram universo clero & terrae nobilibus & aliis multis astantibus latam a nobis in reprobum supradictum excommunicationis sententiam constanti mente ac voce intrepida divulgaret, Canonici ejus ibi occasionem odij medicantes ubi eis dilectionis materia poterat abundare, in ipsum unanimiter conspirarunt, & quorundam laicorum favore suffulti, eum a Marbacensi Ecclesia jam annis elapsis duobus turpiter ejece- runt. Cumque idem Praepositus a nobis obtinuerit dari Luzelacensi Abbati & suis

conjudicibus nostris litteris in mandatis ut fratres praedictos per censuram ecclesiasticam cogerent eidem reverentiam & obedientiam debitam exhibere, necnon ad venerabilem fratrem nostrum Metensem Episcopum, tunc Spirensis, nostras litteras impetravit ut quoslibet imperiales ecclesiastica districtione compelleret ne ipsum in aliquo molestant, interim dicti Canonici adversus eum ad Abbatem * Parisiensem & suos conjudices a sede apostolica quasdam litteras impetrarunt. Idem vero iudices terminum preemptorium praemittentes, locum ei assignavere super eum, & licet tam propter hoc quam alias causas recusationis legitime illorum potuisset iudicium declinare, tamen coram eis in modum exceptionis objecit quod prius deberet restitui quam adversario rum petitionibus respondere, cum nec nudus contendere nec inermem se deberet opponere inimicis, & ne ipsum iudices ad respondendum restitutione non praevia cogerent, ad sedem apostolicam appellavit. Ipsi vero, licet tractatum de compositione praemiserint, tamen adversariis ipsius Praepositi ab examine venerabilis fratris nostri Episcopi Basiliensis, in quem sub interpositione fidei fuerat a partibus compromissum, ad iudices eosdem reversis, in ipsum Praepositum absentem & non restitutum, lite nullatenus contestata, post appellationem ad nos legitime interpositam, depositionis sententiam promulgarunt, dantes Canonici de facto licentiam eligendi alium in pastorem. Vnde petebat idem Praepositus ut cum ipsa sententia, si sententia dici deberet, contra solitum ordinem iudiciorum fuerit promulgata, denunciare dignaremur eandem irritam & inanem, & ipso plenarie restituto, ejus adversarios perjuros, excommunicatos, participantes excommunicatis, & conspiratores, & possessiones Ecclesiae contra tenorem confirmationis nostrae minus licite distrahentes, faceremus per aliquos canonice subici ultioni. Procurator autem Canoniorum proposuit ex adverso quod cum Canonici Marbacenses dictum R. super perjurio duplici, dissolutione vitae, furtiva subtractione privilegiorum Ecclesiae, ac dilapidationis vitio, coram dicto Abbate Parisiensi & suis conjudicibus delegatis a nobis impeterent, ipse de meritis causae diffidens ad exceptiones divertit inanes, quibusdam causis suspensionis adversus unum de iudicibus allegatis, in quarum probatione defecit. Iudices autem, ne viderentur mandati apostolici

contemptores, se ad principalis quæstionis examen exigente justitia converterunt. Nec opus erat ut eum ad petitionem restitutionis admitterent, quem dilapidationis objectu pars altera repellebat, ne daretur eidem in re familiari grassandi facultas. Cùm enim de dilapidatione suspectus debeat ab administratione suspendi, memoratus R. evidens dilapidator existens ab administrationis petitione levi poterat exceptione repelli, contra quem, ut amoveretur ab ea, daretur actio ad agendum, nec super spoliatione hujusmodi poterat coram eisdem iudicibus litigare, cùm ad alios super hoc nostras litteras impetrasset. Præterea si Præpositus idem de spoliatione in modum actionis agebat, Canonicorum quæstio, quæ ordine propositionis præcesserat, præcedere terminatione debebat. Quòd si spoliatio fuit in modum exceptionis objecta, non propter hoc erat ei restitutio facienda. Vnde iudices ipsius Præpositi, frivole appellationis diffugio non obstantes, cùm esset in litteris nostris appellationis obstaculum interdictum, cognitis causæ meritis, in eum depositionis sententiam protulerunt. Quapropter dictus procurator instabat ut sententiam ipsam, pro qua præsumi debebat donec contrarium probaretur, dignaremur apostolico munimine roborare. Nos igitur auditis iis & aliis per fidelem narrationem Cardinalis prædicti quæ fuere proposita coram eo, cùm non debuerit adversus eundem Præpositum spoliatum post appellationem legitimam & lite non contestata procedi, maxime occasione litterarum quæ veritate tacita fuerant impetrata, processum iudicum eorundem & quicquid ex eo secutum est, vel ob id decrevimus irritum & inane. Ceterum quia se restitui principaliter petiit Præpositus memoratus, cùm constaret ipsum fuisse ab adversariis spoliatum, nos sententialiter restituentes eundem, discretionis vestre per apostolica scripta mandamus quatenus ipsum in corporalem possessionem Marbacensis præposituræ sublato appellationis obstaculo inducatis, & auctoritate nostra defendatis inductum, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compecentes; proviso prudenter ut si præfatus Præpositus merito fuerit de dilapidatione suspectus, adhibeatis eidem circa curam temporalium duos viros provisos & fideles, sine quorum consilio & assensu administrationem temporalium nequeat exercere, ne per usum administrationis inutilis, bona Marbacensis Ecclesiæ

dissipentur. Deinde super aliis quæ hinc inde fuere proposita, quia de ipsis nobis constare non potuit, vos paribus convocatis, & auditis quæ duxerint proponenda, quod canonicum fuerit appellatione postposita statuatis. Et si præscripta crimina contra dictum Præpositum legitima probatione patuerint, vos ipsum à regimine Marbacensis Ecclesiæ in perpetuum amoventes, appellatione remota, faciatis Ecclesiæ supradictæ de alio viro idoneo in Præpositum per electionem canonicam provideri. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, filij Abbates, super vobis ipsis &c. Datum Laterani v. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
Vindocinensibus.

Dilectus filius W. monachus vester, quem in promovendis Ecclesiæ vestre negotiis sollicitum comperimus & prudentem, ex parte vestra proposuit coram nobis quòd in proposito & desiderio geritis Ecclesiam sanctæ Priscæ de monte Aventino ad vestrum monasterium pertinentem reformare in temporalibus & spiritualibus ordinare, instituendo monachos in eadem juxta beati Benedicti regulam Domino servituros; dummodò dignitates & jura quæ monasterio vestro comperunt ex eadem, vobis & ipsi monasterio integra conservemus. Vnde nobis humiliter supplicavit ut super hoc nostræ voluntatis beneplacitum vobis rescribere dignaremur. Nos igitur propositum vestrum commendantes in Domino, & desiderium favore benivolo prosequentes, insinuatione vobis præsentium intimamus quòd cùm super eadem Ecclesiâ nostrum vobis privilegium concesserimus, gratum nobis & acceptum existet si efficaciter intenderitis ad ipsius commodum & augmentum. Tu denique, fili Abbas, super te ipso &c. Datum Laterani v. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

Epist. 27.
Laudat reformationis propositum.
Vide Simon. in Notis ad Goffrid. Vindoc. lib. 1. epist. 9.

SLESWICENSI EPISCOPO.

Postulasti per sedem apostolicam edoceri utrum sacerdos Ecclesiam habens in una dioecesi, & residens in eadem, domicilium verò patrimonij ratione in alia, ibique delinquens, ab Episcopo in cujus habet dioecesi patrimonium pro delicto ibidem commisso debeat judicari, præsertim

Epist. 26.
Rescribit ad ejus consilia.
Cap. Postulasti.
De foro compet.